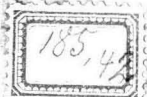

Hom 1759

TRAGICUM HUMANI GENERIS CUM MORTE
EPITHALAMIUM

à Serpente, in Pronubam verso, vetiti pomi esu subarrhatum;
Sed

In Divinæ Sapientiæ Synedrio
Advocatam Agente

M A R I A

Optatissimò divortiò annullatum,
Atque

Parthenijs DEI paræ Clientibus DD. Sodalibus
Sub salutari Marianæ pietatis umbra in suavem quietis somnum
commutatum;

In Anniversarijs Exequijs

*Almæ Sodalitatis Latine Majoris, sub
titulo MARIÆ Virginis ab Arch-Angelo Salutata, in Cæ-
sareo & Academico Societatis JESU Collegio Vetro-Pragæ
ad S. Clementem erectæ, & confirmatæ*

Panegyrico funebri propositum:

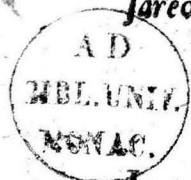
à

JOANNE NEPO: WENCESLAO, FRIDERICO STEYDL de
GREIFFENWEHR, Patritio Pragensi, AA. LL. & Philosophiæ Ma-
gistro, Sacro-Sanctæ Theologiæ Baccalaureo Formato, nec non
ejusdem SS. Theologiæ Supremæ Doctoratûs Laureæ &
J. U. Candidato, Auneticensium Curato.

Annò à partu Virginis MDCCXIX.

Mense Aprili, Die 22.

Vetro-Pragæ, impressit Joannes Wenceslaus Helm.

HONORI & VENERATIONI
REVERENDISSIMORUM,
ILLUSTRISSIMORUM,
PERILLUSTRIMUM,
EXIMIORUM,

ac

AMPLISSIMORUM
DOMINORUM, DOMINORUM
DOMINI

PRÆPOSITI,
DECANI,

Cæterorumque

Sacræ Metropolitanæ Ecclesiæ,

ac

Reverendissimi, sempérq; Fidelis Capituli.

Ad

DIVUM VITUM MARTYREM
in Castro Pragensi

PRÆLATORUM,

Et

CANONICORUM,

DOMINORUM PATRONORUM
GRATIOSISSIMORUM.

REVERENDISSIMI, ILLUSTRISSIMI,
PERILLUSTRES, EXIMIJ, ac AMPLISSIMI
DOMINI DOMINI
PATRONI GRATIOSISSIMI.

*Fidelissimam Generis Humani Advocatam Vir-
ginem MARIAM nemini justius, quam Ve-
stro, Reverendissimi semperque Fideles, de-
cuit presentari Capitulo. Vos enim verò,
quanquam ab Aquilina Imperij Majestate A-
gniti, nuncupatique estis semper Fideles, à Parthenio tamen
eoque constanti in Cœli terræq; Reginam candore equissimo
jure auditis Fidelissimi. Dictorum testem appello Bohemia
Leonem, cui amulam induistis virtutem Heroës Invictissi-
mi, cum perduellitum olim DEO, Cæsari, ac Patriæ inimico-
rum, adversus Orthodoxam Reipublicæ Christianæ verita-
tem, & MARIANI honoris auctarium iniquissime decer-
tantium, herda pietate Fideles semper Romanæ Fidei, ac
MARIANÆ Gloriæ Propugnatores edomuitis insolent-
tiam. Verùm, nè ab antiquis duntaxat monumentis Ve-
stræ promanet pientissimæ in DELparam encomium fidelita-
ti, ad nostram animum adverto temporis æram, quâ illius
juge perhibetis testimonium, dum servatæ fidei indicem*

quot annis solennem ducitis processum *MARIAM* de *Vi-*
ctoria supplici homagiô devenerantes. Quid, quòd etiam
 quibusvis *MARIÆ* solennijs ad Sacrum Immaculatæ *DEI*
Genitrici Colossum haberi solitam, rarò virtutis, ac pietatis
 exemplò, Infulâ & pedò condecoratis supplicationem?
 Amplius est, quòd toti quanti ad ampliandum incumbatis
MARIANI honoris ornamentum *Præsules* Amplissimi, Com-
 probant id tot extructæ munificô affectûs *Vestri* impendiô
Matri Admirabili *Basilicæ*, in quibus illa quoque *Auneticij*
Beatæ Virginis in *Cælos* *Assumptæ* censenda venit, quam
 faventissimus mihi annutus *Vester* cômisit administrandam.
 Temerarius sanè forem, si cuncta *Vestræ* constantis in *Vir-*
ginem *MARIAM* fidelitatis monimenta exili hac stringere
 paginâ meditarer. Unius satago, ut nimirum *MARIANÆ*
Gloriæ *Promotores* *Fidelissimi*, quod *Vestro* corde in *DEI-*
param alitis amoris incendium, claritudinem ejus meam di-
 manare faciatis in *Advocatam*. Agite *Patronos* *Advocatæ*,
 ut *Illustrissimò* *Vestri* favoris radiô elucidetur, meq; susti-
 neat *Oratorem*, qui cernuô *venerationis* homagiô pedibus
 accido

REVERENDISSIMORUM, ILLUSTRISSIMORUM,
 PERILLUSTRIUM, EXIMIORUM,

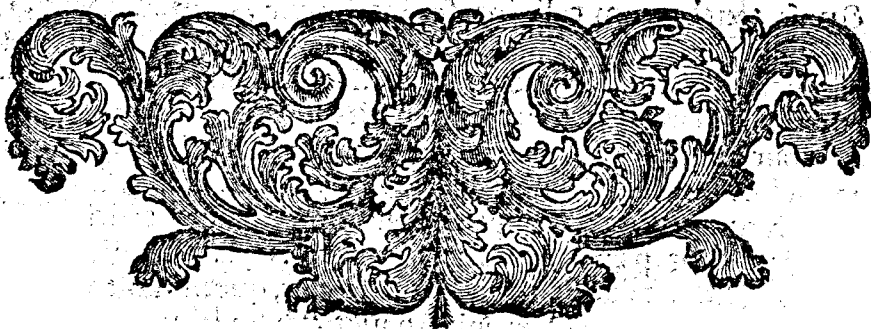
ac

AMPLISSIMORUM

DOMINORUM DOMINORUM

Indignus Capellanus

Joannes Nepo: Wenceslaus
Steydl de Greiffenvehr,
Curatus Auneticensis.

ORATIO.

I posthumi Heroum præcones, fastigiati gloriæ colossi, superba pægmata, & victoriosa trophæa inter clangentium tubarum sonitus, reboantem per auras tympanorum strepitum, amœnum inter (a) *citharæ, fistulæ, sambucæ, & symphonie sonum*, suaves modulantium concentus, inter applaudentium gaudia & tripudia erigebantur: si aurô gemmisque pretiosè vestita festivo nitoris apparatu radiabant, & ad repellendam omnem tenebricosæ noctis caliginem lucidissima succendebantur luminaria: si (b) *circum appendebantur ex omni parte tentoria aërei coloris, & carbasini, ac hyacinthini sustentata funibus byssinis atque purpureis*; quomodo Tu hodie Alma Sodalitas inverso rerum ordine pijs, gloriosisque Tuorum Sodalium Manibus præsens non gloriæ, sed doloris funestum pægma erigis? Dum in ipsa Anniversaria erectionis Tuæ Solennitate pro jubilis & applausu, pro læto clangentis tubæ, ac amœno citharæ sono, pro suavi modulantium concentu mœstissimum occinis lessum, atque luctifica parentalis gemitus edis lamenta? Profecto non intelligo, quid sibi velit subitum tuum, quæ aliàs meritò Filia lucis appellabaris, cum lu-

ctuo-

(a) Daniel: 3.

(b) Esther. 2.

Æuosa tenebrarum caligine foedus initum, dum hodie facta-
lucis inimica omne diurnum lumen abhorres, illudque deatra-
tis in moerorem parietibus, appensis undique pullis peristro-
matis, triste nictitantibus ignium nitedulis repellere moliaris?
Cur amoenissimo cæteroquin amicta lucis meridie atram su-
perinduis moeroris Cimeriam, lucem pulcherrimam Phœbi so-
bolem tumultura? Cur proscriptis immortalibus cedris, evul-
sis victricibus palmis, eradicatis umbrosis platanis meras im-
plantare niteris fatales cupressos? Pande, quomodo tota versa
es in luctum ô Alma Virginis Annuntiatae Sodalitas? Quid ar-
cani continent tui illi plorantis gemitus, quid auras feris? Quid
sibi vult funestus in genis pallor, quid crystallinis ex oculis pro-
manans fons lachrymarum? Sed tacente Alma Sodalitate, dum
plenissimum hunc funalium diem in moestissimam abire no-
ctem vigilantiore circumspicio oculô, & deploranda prostra-
tæ pulchritudinis rudera, lacrymabiles corporum ruinas, ca-
daveribus cumulata cadavera, atque iniqua in luctuoso hoc
mortis pegmate spolia, ipsum in aded deformem molem ar-
chitectante libituro affectu doloris castrum elingui operis sui
facie causam moeroris vocalissimè eloquitur. Non hoc Alma
Sodalitas, sed de universo genere humano victrix sibi in tro-
phæum cæca erexit libitina, dum ab ipsa in cunabulis adhuc
vagiente Orbis infantia universum genus humanum tyranni-
dis strinxit compede, suæque potestati mancipando inevitabili
subjugavit servituti. Enimverò postquam infelix Proto-
parentum Nostrorum indebitæ sibi excellentiæ arrogantia, ne-
quaquam contenta maritari primæ innocentiae, latentem sub
cortice dolosæ sponsonis: *Eritis sicut Dij scientes bonum & ma-*
lum (c) mortem adamasset, jamque omissis alijs matrimonij
solennitatibus à verso in Pronubam latente stygio sub herba-
angue, oblato duntaxat nuptiali convivio, toto pectoris anni-
su conjugij vinculo necti ambivisset, vetiti fructus esu con-
summavit Hymenæum. Sed eheu! quàm subito geniales te-
læ tragicæ evaserunt, quàm funestus conjugij nexus, quàm

no-

nocivum Epithalamium : immortalis enim induit mortalem,
 liber captivum, Elysiorum Dominus ad regionem spinas & tri-
 bulos germinantem relegatur, & pro expetita in vanum DEI-
 TATIS excellentia, quam insanè suspirabat homo, conjugali
 introductam thalamo mortem, universo miseriarum stipatam
 comitatu amplectitur, & cum ea omnem non sibi solum, sed
 etiam posteritati inducit maledictionem, factus Divinæ præva-
 ricator, & læsæ supremæ Majestatis reus fulminantem audire
 debuit sententiam : (d) *Quia - - comedisti de ligno, ex quo præ-
 ceperam tibi, nè comederes, maledicta terra in opere tuo.* Nec
 mora, demandatam sibi Vindex deputatus executioni continuò
 mandat sententiam Cherub, & spoliatos omnibus, quibus in
 Paradiso gaudebant gratiæ donis, pro stola primæ innocentiae
 tunicis pelliceis amictos, Proto-parentes cum infamia proscri-
 bit, ejicitque è voluptatis Paradiso ; ut sic non solum ignomi-
 niosè ejecti abeant in terræ spinas & tribulos germinantis exi-
 lium ; verum etiam omni ad perennaturam vitam jure amisso
 sub jugo mortis viverent condemnati. Et hoc est AA. Parthe-
 nij, quò respexisse videtur videns illa Apocalyptica Aquila, cum
 visionem suam ità describit : (e) *Et ecce egvus pallidus, & qui
 sedebat super illum nomen illi mors, - - & data est illi potestas
 super quatuor partes terræ interficere.* Videte enim, si lubet,
 quomodo mox ab accepta potestate universum, quà latè patet
 orbem libitina mutarit in sepulchrum ! spectate in quatuor or-
 bis plagas, & hanc humanæ naturæ obviam ubique invenie-
 tis deprædatricem : Lustrate Regum solia, Principum palatia,
 Rerum-publicarum Curias, Causidicorum fora, Philosophorum
 lycæa, Bellatorum campos : inspicite Prædicatorum pulpitos,
 Civium domos, Plebejorum tuguria, & feralia latè dominan-
 tis intuebimini mortis vestigia, ubique collapsorum lacryma-
 biles corporum spectabitis ruinas ; & nè, quod hodie dum de
 humano genere vivit, vitâ gloriatur, paratam in votis falcem
 tenet libitina, dum privilegiò sibi concessò insolenter gloria-
 tur : (f) *Statutum est omnibus hominibus semel mori,* quò fulmi-
 na-

(d) Genes: 3.

(e) Apocal: 6.

(f) Hebræ: 9.

nati lucidissimâ orbis ecclipsantur luminaria, elinguescunt Oratores, enervantur Samsones, hebescunt Salomones, sagô expurpurantur Reges, clavâ privantur Hercules, formæ speciem amittunt Helenæ, omnes denique nullo discrimine mortis potestati subiecti in umbras & cineres abeunt, ac putredinis monumenta. Descendunt universi purpurei Reges, & in honoris turba cum paupere misti deposito luxu exangue fiunt morticinum. Et hæc est, nec alia Sodalès Parthenij tam tragica naturæ humanæ fors. Filiorum amissio Amantissimæ Matri Almæ Sodalitati justorum est radix dolorum: hinc ille gemitus, ploratus & lamenta meritò consolari nolentis Rachel: quia, violenter avulsos à maternæ dilectionis ubere, & per tantam mortis tyrannidem in terram miseriæ & squallorem ergastuli conjici intuetur liberos.

Sed macte animo mœstissima Rachel, noli flere! exterge lacrymas, & tetras oculorum nubes serena Alma Sodalitas, remotò procul mœroris peplò induere byssò & purpurâ, threnos ac nœnias in festiva júbila converte, Pæana cane: (g) *Absorpta est mors in victoria.* Surge, & propera! Amata tua, pignora, charissimos filios è servitute mortis in terram lacte & melle manantem translato visura, quos quietissimò umbra-
MARIANA Morpheò placidissimè recreat. Delusa namque est Mors, repudiata à conjugio hominis libitina: quoniam Unâ (nunquam decretò Divinæ Themidos inclusa) in Omnipotentis tribunali Agentè Advocatâ MARIA funestum generis humani cum Morte connubium decisò divortiò annullatur, atque non tantum exhæredatio patriæ coelestis, per plurimas ingritudinis labes contracta remittitur, verum etiam lata olim servitutis, mortisque æternæ sententia, posteaquam adeò efficax MARIANÆ facundiæ argumentum Justitiam DEI Vindicis, ad mutandam legislativam flexit voluntatem, cancellata destruitur, & relaxatur; unâ tantum servari jussâ in capienda deinceps possessione coelestis hæreditatis cæremoniâ: ne quis nimirum eandem adire valeat, priusquam per mortem tempo-

ra-

ralem fluxæ carnis extivijs ad tempus exuatur ; quô carnis indumentô (h) *pietissima Ad-vocata* non prius Sodales suos à morte spoliari, quàm sub secura Maternæ pietatis umbra placidissimo concedant Morpheo ; in tribunali Divinæ Misericordiæ speciali obtinuit prærogativa. Te perfectô ô DEI-para à Comuni pacto exempta (i) *Ad-vocatam miserorum unicam*, apud DEUM Thecitem facundissimam, quis non de-prædicet ? quæ mirô eloquentiæ flumine Divinæ Iræ fulmen sopivisti, & calcata mortis tyrannide hominem libertati restituiſti. Quis non tutissimam Maternæ pietatis Tuæ extollat Umbram ? Sub qua Sodales Tuos secure indormientes pro amisso carnis indumento albâ induis stolâ, & veste nuptiali candicantes ad (k) *Nuptias Agni Immaculati* introducis. Atque hæc hodiernæ dictionis meæ erit argumentum. Tu interim Alma Sodalitas, cum non amissos, aut Captivos, at liberos æternûmque viventes, facundia MARIANA in terram lacte, & melle manantem introductos conspexeris, mutatô in júbila leſô gaude, lætare, & exulta.

Cum absoluta à luce condita noctis periodo lucidissimus ille orbis ocellus, pulcherrimus astrorum Princeps, & diurnæ lucis Præses deaurato luminis candore orbem denuò illustrâset: ut Supremus Cœli, terræque Architectus, Altissimus rerum omnium Creator universæ conditæ à se machinæ supremam velut manum imponeret, è vili quidem Damasci gleba, sed ad imaginem DEI, nempe suam, creavit hominem: (l) *Et factus est homo in animam vi-ventem.* Nec stetit hic DEI in Proto - parentes nostros beneficentia, sed tulit DEUS hominem, & posuit eum in Paradiso voluptatis ; quin & omnium, quæ aut crystallinum Neptuni Imperium, aut vastissimæ Telluris ambitus præfixas sibi concludit inter Cannas, effecit Dominos, eorûmque mancipavit potestati : (m) *Dominamini piscibus maris, & volatilibus cœli, & uni-versis animantibus,*

B

quæ

(h) Richardus à S. Laur: l. 2, p. 86.

(i) S. Bonaven: in Coron: B.V.M.

(k) Apocal:

(l) Genes:

(m) Ibidem.

quæ moventur super terram. Procul hinc vanissimæ Poëseos figmenta, dum in Hesperidum hortis, in Campis Elysijs amœnissimam deliciarum satagunt depingere regionem. Fabulosa sunt hæc somnia, si voluptatis Paradiso, quò deliciosè perfruebantur Proto - parentes nostri, comparentur. Ibi enim verò non perstrebit Auster turbulentus, non quidquam Evrus, Africus, Notusve ab imis evertit sedibus, non Aquilo nives ciet, aut grandinem; sed suavè colludentes cum aura assiduè regnant Zephyrus, & Favonius: ibi continua eaque amœnissima alternatione Sorores geminæ Flora cum Pomona concertantes, amica hostilitate opibus se se superare conantur, dum hæc opulentissimum celebrans Autumnum multiplici omni-geni fructûs foetu arbores constanter gravidat; illa virides campos atque ridentia prata fragranti florum affluentia exornans perpetui veris delicias jugiter exhibet. Quibus nè inferiora æmulari videatur Nemorum, montiûmque gubernatrix Diana, suæ pariter explicat voluptæ opulentiam, quando pulcherrimo arborum ordine lucos, svetaque volucres deposcit in habitacula, altûm silentes præruptorum montium, specus admirabili naturæ artificio mansvetis adhucdum feris distribuit in receptacula, saluberrimas optimæ terræ herbas & radices proponit in escam, limpidissimos aquarum rivos propinat in haustum, & nè ab alijs superata palmam victoriæ cedere cogatur, omni conatu non animantibus solum, verum etiam niversi Paradisi Præpositis Proto - parentibus nostris aded præparat ad voluptatem & delicias, ut indè abigatur luctus, pallidæ pellantur curæ, molesti extirpentur morbi, dissidia, & discordiæ omnes exulent, excludantur fames & turpis egestas, omnique procul propulsatò bellò & morte optatissima jam indefectibilis vitæ pax longè latèque usque aded dominetur, ut omnis feritatis ignari lupus & Agnus, Leo & tigris simul morentur, & in omne pronissimi obsequium Hominis voci obtemperent.

Si quærat hic quispiam, cum juxta juris Consultos mutus

tuus inter investientem & investiendum, inter Dominum directum & Vasallum intercedere soleat contractus, quò donatus investiturâ Vasallum investienti Domino quædam servitia præstare obligatur, quodnam singularissimò hòc feudò à suprema Numinis Majestate investiti Vasalli novelli obligentur præstare homagium? Audiat, & supremæ Majestatis obstupescat benignitatem! quando non ad aliud, quàm ad unicam observatu facillimam obedientiam, ad unius, ubi milleni alij suppetunt, arboris fructus abstinentiam Proto-parentes obligavit. O ætatem auream! O sortem desideratissimam! O æternatura jubila! Sed cheu quæ humani generis est vesania! Infelicissimi parentes nostri non contenti tantâ bonorum affluentia insurgunt contra Dominum usuarij, contra supremam Majestatem rebelles Vasalli, atque excussò debiti homagij jugò per fas & nefas firmatum ipsa Numinis auctoritate contractum violant, & cœca illecti cupidine vetitæ arboris fructum carpendo non sibi duntaxat, verum etiam universæ (sola excepta Gratiarum Matre) præjudicant posteritati. Stupete AA.! vixdum guttur primi Pastoris fatale subit pomum, & jam latentem toxici diffundit perniciem, quâ velut Circeò aspersi succò perduelles Vasalli subita metamorphosi sese conspiciunt transformatos. Viduantur innocentia, & gratia polymita, pulloque indecori noxæ indumentò Amici Numinis contrahunt inimicabilis odij reatum; Divini amoris favore in furorem converso facti mortales immortalitatis amittunt privilegium; gaudia abeunt in naenias, libertas in servitutem, benedictio in maledictionem; quin & fulminante in læsæ Majestatis reos justâ ultionis sententiâ perpetuum relegantur in exilium Officæ crudelitatis ludibria futuri. Hunc nempe attulit fructum violata in vetito fructu abstinentia: quando non tantum Proto-parentes cum posteritate jugi multavit exilio, verum etiam universas animantes in Domini sui conjurare fecit internecionem. Non præstitò enim, quod altum Divinitatis exigebat Dominium, obedientia homagiò, jubis minax

irrugit leo Humanæ dehinc voci non pariturus ; hiantē spumat rictu, & collisa dentium acie frendet tigris mortalibus interitum allatura; vigili oculo in arborum specula excubat, lynx, ut præcipiti morsu funesto præludat occasui primævi morsus refrigatura memoriā; cuncta denique animalia fatalem Hominis conspirant in ruinam. Quid, quodd & ipsa mater, Tellus nimirum, concessum pro exili corporis mole pulverem repetit, atque ea de causa noxios germinando humanæ complexionī fructus, immistum eorundem dulcedini virus tanto conatu membrorum intillat compagi, quanta cupit aviditate, ut collapsa sepulchrō turbulentur in cinerem resolvenda. Quā verō crudelitatis tyrannide in Adæ posteros, depastō olim pomō Homini maritata, exoculata defæviat libitina? Haud meum satis proponat eloquium. Sileat Busiridem Ægyptus, Phalaridem cum Dionysio Tyranno Sicilia, non jacent Berillum Athenæ, crudelior his omnibus pallido sonipedi insidens est larva mortualis, quæ inter Elysij Paradisiaci flores genita, dulci florum capta illecebrā, in rosas vetusto avorum sanguine rubescentes, in lilia argenteo candore stemmatis claritudinem adumbrantia, in violas religiosæ humilitati foederatas falcem impunè mittit, hanc saginā immensum ventris ossarium impletura; imò etiam initi aded tenax est connubij, ut vibratō funesti amoris spiculō non tam mortale genus pelliciat, quā tentā funeris pedicā reciprocum captivet in amorem. Hic profectō illius labor est, hoc opus: hinc indefessa Cyclopum manu ferrum protendit in acinaces, mortiferas aptat in bipennes, lunat in arcus, ipsamque Persei harpen suis optat ausibus deservire. Ac, nē otiosa rubiginem contrahant arma, Erynnem concitat, ut Martis germani sui illapsa præcordijs cruentum extimulet spiritum haud alio, quā purpureo Heroum sanguine sopiendum. Neque eoduntaxat offei monstri collimat studium: terraquei insuper callem decempedō metitur vestigiō, & insatiabili esurie viatorum terrā, marique invigilat exterminio. In montes proinde

de agglomerat minaces fluctuum procellas, Scyllam excavat & Charybdin, ad quas repentino impete allisi remigantium, myoparones sepulchrali hauriantur abyſſo. Quid agant tantò ſervitutis jugò oppreſſi Adæ poſteri? Crudelitati ferendæ impares lamentabile intonant vae! ruptoque amborum luminum profluviò fatuam damnant gulæ orexim; faſtidiunt ambitioſum DEI tatis quæſitæ faſtum, luſtùſque plenò illacrymantur ſuſpiriò: (n) *Vae! qui transgreſſi ſumus fœdus.*

Salutaria hæc generis Humanis ſuſpiria, tametſi adamantinis obfirmatum veſtibulis, excludere tamen nequit Empyreum, quò minùs ad Altiffimum penetrent ſolium Divinitatis. Audit ergo ſuprema pro tribunali ſedens Majeſtas luſtuofas perduellium de inito cum Morte connubio querimonias, & de dando repudij libello actionem optat inchoari. Verùm quanquam cætera habeantur ſecundum juris legem requiſita, qui tamen reorum ſuſtineat partes, & læſæ Majeſtatis ſupremæ devinciatur Clementiam, deſideratur. Age jam ad poſteriorum inter necionem tuò nimiùm facunda eloquiò Proto-parens Eva, & quos doſoſi ſerpentis lenociniò ſeduxiſti, nervoſo verborum apparatu priori redde felicitati. At enim actum eſt, ut video: quæ nimirum ſemel mortiferò Avernalis Ceraſtæ afflata ſibilò fatale mortis toxicum ſuis hauſerat labris, nunquam ſalubri eloquentia ad annullandum Mortis fœdus Divinam flectet miſericordiam. Perditum perfectò jaceret mortale genus, niſi iſtum cum Morte connubium feliciore oris telo, quod à fatali morſu abſtinuit, diſſolveretur.

Et cujuſnam illud eſt oris telum? Illius videlicet, quæ hodie meum fluxit in argumentum; MARIAE inquam, quæ oblatum ferale non deguſtavit convivium, neque à verſo in Pronubam angue ſtygio ſponſionis recepit arrham. Illa perfectò tota pulchra, & primævæ expers maculæ, quia (o) *nunquam vetitum decerpſerat arbore pomum*, Tullianò diſertius eloquiò humani generis evicit cauſam Advocata. Enimverò ſpe-

cia-

ciali gratiæ privilegio, à proximo quoque exempta debito, nunquam elatô adversus Divinitatem tumuit superciliô, neque indebitam DEITATIS ambivit excellentiam; sed è Diviniore procedens latere, ut eam de se loquentem inducit Chaldæus: (p) *Eram in illius latere; & cum illo cuncta componebam*, fastidivit Evam, quæ de Adam latere sumpta tumentis fastu venturæ præjudicavit posteritati. Una proinde MARIA sacris olim promissa oraculis colubri avernalis contrivit caput, quando virulentum recusans obsonium pura à culpæ toxico servavit labia, ut crudelis libitinæ jugô oppressæ causam ageret mortalitatis. Hanc verò transegit feliciter, quoniam mellifluô Clarendonensis suffragiô abscondita in Divinitatis gazophylacio cœlestium gratiarum dona, (q) *quæ ante illam nemo invenire poterat*, patefecit, cum per cœlestem Caduceatorem Arch-Angelum à DEITATIS Synedrio missum recepit: *Ave gratiâ plena*.

Hic ego Angelicis nolim obstrepere vocibus Sodales MARIANI, mecum itaque, si lubet, adventantis ab Empyreï regia Cœlestis Aulici legationem contemplemini, ut major in dictionem promanet claritudo. Advolat è splendoribus Sanctorum humanam indutus speciem Arch-Angelus, ac innocenti vultûs decore Adonidis vincit pulchritudinem. Quantæ sedent in ore gratiæ! (r) *Os, humerosque DEO similis!* Rutilantibus astrorum pyropis æmula radiant in fronte lumina; liliato candori immista, genas occupat rosarum, purpura, corallina oris venustas faciei conciliat Majestatem. Desluit aurea in humeros Cæsaries, ac lenioris auræ favonio cirros committit ventilandos. Nitidissimam corporis Symmetriam phrygio labore contexta, aurique filô picturata exornat chlamys, quæ defluô talos allambit paludamentô. Hac inquam, decorus specie Cœlorum Genius parthenium Nazarethanæ domûs adit limen, Divinique veredus nuntij affatur, Virginem: (s) *Ave gratiâ plena*. Hæret in sermone cœlici

Ca-

(p) Versio Chald: in Proverb: cap. 8.

Mariali: 135.

(r) Virg:

(q) S. Bernard: apud Ernest: in

(s) Luca: 1.

Caduceatoris MARIA, donec intelligat Filia Principis: (t) *invenisti gratiam apud DEUM*. O faustam legationem! quæ VERBUM annunciat, quò humani generis causam evincat Advocata. VERBUM, cui Divina nequit refragari Justitia, ab æterno enim ex utero Patris Genitum tantâ pollet efficaciâ, ut eò solùm dictò omnia facta, omnia sint evicta. Illius proinde VERBI, quod per naturam Divinæ est Virtutis, Genitrix fieri amat Virgo Immaculata, utque VERBUM concipiat utero, vocale gignit verbum: *Fiat*. Vestræ jam ego immortales umbræ, quam pronubum vobis Mariæ verbum pepèrit, applaudo felicitati; subarrhatum quippe vetiti fructus esu annullatur connubium: quando Virtus Altissimi Matrem obumbrat Virgineam, quæ Advocata VERBUM concipit libitinæ inimicum. Tuam verò hodie crudelem ô Mors! rideo insolentiam, quæ MARIANI oris ista eloquiò feralem in genus humanum amissisti dominatum. *Ubi Victoria tua?* Eligni nata materia, indiscretâ tyrannide, agnatas falce succidisti plantagines, & nulla adeò sublimis succrevit, cujus apicem non præcideres; nulla tam altas egit radices, quam non excaudicares; in cupressò Cyparissos, in palma Heroas, in lauro coronata Regum capita enecuisti; ex ligno nata teredo, Cedros immortalitati sacratas, in triumphalem gloriæ arcum lunatas, in foliatam honoris pyramidem erectas, ligone subruisti. Verùm jam, cùm (u) *Advocata apud DEUM*, quæ non potest sustinere repulsam, perorat, soluto maritalis vinculi fœdere tuum viduæ corrui imperium. Neque tumultata manere potest confusio tua, quantumcunque illustria morticinis incolas sepulchreta; Virgo quippe DElpara, quæ unius VERBI conceptu mortalibus inimicum rupit connubium, Divino (x) *Amicta Sole* lucidissima radiorum claritate tuum jugiter apricat vituperium. Faceffe proin doloso angui cognata Erebi propago, & pallentem ossium umbram profundo gehennæ celæ monumento. Hesperugo es, tristitiæ orcinianæ contuber-

na-

(t) Ibidem.

(u) S. Bernard: apud Ernestum.

(x) Apoc. 12.

nalis ; umbra es æternis digna sepeliri tenebris. Proficiscere ad stygis colubrum infelicis connubij paranympum. Nul- lum deinceps tibi repudiatae jus manet in mortales, quam ut fluxae carnis tantisper sceletô glorieris, donec pij Manes reas- sumptô gloriosi corporis indumentô ad vitam redanimen- tur in Empyreo perennaturam.

Quanquam nec in caducas mortalium exuvias absolutum conceditur libitinæ Dominium Sodales Parthenij ; nequit illa libituro ausu in vitam inimicari, aut indiscreta barbarie fune- stum de humani generis internecione agere triumphum. E- nimverô, nè morticinis promiscuè delicietur, ac in evanida mortalitatis lenocinia (quæ unô malô , velut ovô exclusa, dentium prodijt ministeriô) avarum exerceat imperium ; of- fœæ domesticam tyrannidi coërcet ingluviem MARIA Advo- cata, quæ unius VERBI alloquiô Altissimi eò flexit Misericor- diam, ut singulare suis obtinuerit Clientibus privilegium : nè nimirum, qui novô quodam & eminenti fraternitatis gene- re, atque modô amicitiae penè supremô, in Virginis filios ad- optati nomina Albo inferuerunt Parthenio ; nè, inquam, li- bitinæ cedant in spoliū, quoad fluente ab Uberibus Virgi- neis gratiarum lacte reficiantur sub tutissima Maternæ pieta- tis Umbra, in (y) *lectulo florido* requiem habituri : introdu- cendi postliminio ad Agni nuptias Convivæ. Sic nempe MA- RIA (z) *Præses vitæ, & Custos Tutissima*, Advocatam suorum agit Filiorum, & Mortem victoriosam cæteroquin Universæ carnis depopulatricem ab humano genere æternô separat di- vortiô. Allidatur jam fragilis cymbula animæ, ad commu- nis interitûs scopulum ; sed decumano mortis fluctu impulsus animus, vitali aspirante Zephyro, ad fortunatas appellet insu- ras dirigente Cynosura (aa) *Matre viventium*. Distabescat caro in exiguam cineris scobem, super facto tinea cervicali longam annorum noctem dormitura, sed ex hisce pulveribus, Advo-

(y) Guil: Parisi: in cap. i. Cantic: MARIAM dicit lectulum floridum.

(z) Theophyl:

(aa) S. Epiphani: de B. V.

Advocatâ DE I Genitrice, mens novi pignoris annulô immortalitati subarrhata aureum sibi spondet sæculum : posteaquam Virginis ab ore, DEI VERB O fœcundæ, solatij plenum inaudit oraculum : (bb) *Qui me invenerit, inveniet vitam.*

Festiva proinde vobis Parthenij Manes, accino epinicia: quando ineffabili Advocatæ eloquiô, subarrhatum gustatô vetitæ arboris eduliô cum morte connubium, intueor annullatum. Funeratus jacet mundi prædo, spectrum occiduae mortalitatis; inferioris mundi depopulatrix suæ ingemit viduitati. Requiescite sub umbra Virginis, quam Spiritûs Sancti Virtus obumbravit. Enimverò Divinissimæ huic Umræ suum debet Beatitudinis fulgorem, illa alterius orbis diuturna nox, quæ veluti limpidissimum diei serenum subinde illuminabitur. Tu verò Alma Virginis ab Arch-Angelo Salutatæ Sodalitas inter collabentis mortalitatis rudera triumphale explica labarum, & gloriosis Tuorum Sodalium Manibus, seu jam supernæ regionis Elysios perambulantibus, seu inter piaculares ignium flammæ consistentibus perennaturum appone Elogium, & MARIANIS inscribe fastis illustria gestorum, virtutum, ac meritorum decora, quæ aureo charactere Cedris inaranda Parthenius concepit Amor.

Primus in censum gloriæ veniat, qui indeptam à Majoribus lucem majori compensavit luce, & nascendi fortunam virtutum, ac meritorum ditavit pretiô Illustriss: Dominus Dominus JOANNES IGNATIUS L. B. de PUTZ & Turre-Aquila, Dominus in Niems, Divin, Mentzdorff, Poseditz, Drausensdorff, & Dlaschowitz, Sac: Cæs: Regiæque Majest: Inclytorum Judiciorum Cameratici, & Fevdalis in Regno Bohemiæ Assessor, & Regiæ Cameræ Consiliarius.

MAgnum orbi vixit prodigium
Vitam exorsus à thaumate;
concipi nequibat,

C

Ni-

Nisi Illustrissima Parens in Divum spem conciperet Ignatium,
ut Ei votò impetraret vitam,
in quem collimabant vota populorum.

In octava Desponsatæ Virginis
Sacro baptismi lavacrò factus est gratiæ Paranympus,

JOANNES

nomine & re :

Quia ex illa hora Matrem Gratiarum recepit in sua,
ut MARIA Joanni esset Sponsa ,
&

Mater.

Laureti in Italia Virgini Immaculatæ præsentatus
Innocentiæ lac

Ab Ubre suxit MARIANO ;

hinc

Angelus in Carne

didicit æmulari Discipulum , *quem diligebat JESUS*,

& amoris arrhâ desponsari

Reginæ Angelorum.

Adolescentior

ubi Musas virtutum agnovit Comites,

in Parnassum vela fecit

Scaturiētes limpidissimò profluvio sciētiarū fontes combibiturus
ad Salutem.

Aristotelis emensus Peripatum

è Justiniano omnem condidicit Justitiam ;

Illustrissimis Natalibus

Sapientiæ affudit claritatem ,

Amavit in Libra justitiam, sed nunquam non Virginem ;

Utpote

Constans illibati pudicitæ floris Amator ;

Penè alter avi nostri Henricus.

Ad Inclytum Cameraticum, & Feudale proventus Judicium,
hac conditione acceptavit honorem ,

Ut

Ut ad juris trutinam prospiceret Universis,

Nulli unquam fuit injurius :

Omnibus gratus ,

Quodd nihil ageret ex gratia ,

Omnia Sapienti consilio , & vigili justitia moderaretur,

Omnes in illo agnoverunt sublimes naturæ dotes ,

Qui altius aspexerunt.

Influebat etiam in animos ,

Non tantum inclinando , sed propè captivando

Libertatem in ipso certamine libertatis.

IGNATIUS

Cum vitali spiritu Loyolæ hausit spiritus fervorem
in cunabulis ;

Summam Divinissimæ Triados Gloriam ,

Quam, cœlico lumine eximia Loyolæ mens, Theosopham
strinxit in epitomen ,

Auxit Basilicâ.

Quæris, quantum in Viro eminuerit Religionis studium ?

Absolutæ perfectionis :

Opere DEI Tri- Unius Majestati Sacro
consummatum.

Pauperes amabat ut filios ,

Quos rerum suarum hæredes fecit in vivis ,

Nemine suorum conscio

Nesciente etiam sinistrâ, quid faceret dextera sua ,
satis habens, quodd DEO constaret.

Per manus pauperum fortunas præmisit ,

quas in terris credidit impedimenta.

Ità divitias cœlo condidit ,

dum disperfit.

Quod supererat extremum , pijs causis addixit ,

Etiam Congregationis nostræ Munificus Benefactor.

Hinc

MARIA , Cœli Janua

Eidem Mense Januario Beatæ æternitatis aperuit Januam,
ut Divinæ Bonitatis frueretur thesaurô
in Cœlis.

Alterius gloriosos virtutum ausus Pariæ in-
sculpe pyramidi, ut qui factis facta, merita urgebat meritis,
omni vigeat posteritate : Perillustris ac Generosus Dominus
FRANCISCUS NICOLAUS ALSTRLE, Eques ab Aitfeldt,
Sac: Cæs: Reg: ac Cathol: Majest: Consiliarius, Majoris Judicij
Provincialis Assessor, nec non in Inclyto Bohemiæ Regno Vi-
ce - Burggravius.

Magnum Progenitorum
non impar Germen
Virtute, Justitiâ, Magnanimitate
ab ætatis Aurora pullulavit.
Sacræ, Cæsareæ, Majestatis Consiliarius Actualis,
Consilij suis præfecit Palladem
Pietatem, Prudentiam;
Ut Consilia prodesse omnibus;
obessent nemini,
Bonum publicum promoverent.
Ad Regiarum Appellationum Tribunal Assessor,
Nunquam lingvâ fuit liberior,
Quàm cum pro libertate reorum
liberrima dicendi facultate peroraret.
Eo Assessore
Illa ad tribunal triumphum egit Sententia,
cui æra aliena non applaudebant;
scelera persequabatur,
Non reos.
In hac officij dignitate sub tribus Gloriosissimis Monarchis
LEOPOLDO, JOSEPHO, CAROLO
meritorum privilegiô

Tri-

Triplex meruit officium;
Sac: Cæs: Majestatis Consiliarij, Majoris Judicij Provin: Assessoris
&

Vice - Burggraviatûs.
sub

CAROLO VI

Ter secundus
parùm fortunæ debuit;

Virtuti omnia;
cumprimis Justitiæ.

Mutuavit ab ea fasciam, & ensena:

Illâ velavit oculos,

Liber à respectu personarum;

Hôc aureas munerum compedes refecuit,
nè vinciretur,

Sed redderet cuique suum.

Canam animi Constantiam, & Veterana virtutum decora

deprædicant singuli,

Admirantur omnes;

Non quippe moritur,

sed vivit

Post funera Virtus.

Assume pennam velociter scribentis Alma So-
dalitas, & metam, quam sub maternæ dilectionis umbra quie-
scens festina morte attingit, posthuma Epigraphæ insigni.

Perillustris, & Clarissimus Dominus

WENCESLAUS GREGORIUS

ab HANEL,

Cursum vitæ exorsus est à limine

Pragæ Bohemorum natus 1665. Die 15. Septembris.

Emensô Studiorum stadiô

Ad Regium Appellationum Tribunal felici cursu subinde appulit,

Seditq; Clarissimus earundè Appellationû Consiliarius annis 17.

In-

Indè Viennam
Ad Cæsaream Regni Bohemiæ Cancellariam
evocatus excurrit.

Quidquid scripsit, aut fecit, manus & pedes habebat,
Et deinceps per sapientum ora ambulabat.
Æquissimus Causarum Arbiter, & Refferendarius annis 6.
à fideliter, & laudabiliter commodata opera
multum Cæsari commendatus.

Tandem
Cursu temporis longiore dignissimus,
Sed Beatæ, ut superare licet, æternitati jam maturus
incurrit in tumulum die 22. Maji.

Atque ita,
Dum Sol orbem illustrabat in geminis,
abiit ad proles geminas
Franciscum Josephum, & Josephum Franciscum ab Hanel,
quos jure dixeris Angelos in Carnè;
Quia annos geminos ætate non excedentes.
Hos præcedere oportebat,
Nè Wenceslao Supremum Imperatorum Dominum adituro
stipatores deessent Angeli.

Subsiste paululum, & pennam in sacrationem
converte stylum, posteaquam MARIANIS inferendum fastis
elogium meruit Mystes Altissimi : Reverendissimus Dominus
GUILIELMUS ETZWEILER.

Præclarum Ecclesiæ Column
Primam aspexit lucem Coloniae Agrippinæ.
Ad Magna Nato
Agere, & pati fortia
tessera fuit.

Indoles illum cunctis Amabilem,
Virtus omnibus æstimabilem

red-

reddidit.

Clero animum adjiciens

In Virtutis & Sapientiæ Palæstra

In unum Virtutis & Sapientiæ studium incubuit ;

Quo suffragante

Duxovij in Bohemia Decanatum adeptus

Verus Pastor

Verbô Vitæ ,

Virtutis exemplô

Ad Agni Cœlestis pascua suas duxit oves.

Archl- Episcopali Collegio in Rectorem præpositus,

omnes sibi præposuit ;

Adeò nihil in eo mutavit honor,

Nihil superaddidit, nisi ut pluribus benefaceret.

Sermonis Comitas, Morum Facilitas, Animi Candor,

Singularis agendi Dexteritas, Experientia,

Prudentia , Sapientia,

in Eo effecerunt,

ut omnium animos

Aurêâ veluti catenâ sibi devinceret.

Regiæ, ac Exemptæ Wischehradensis Ecclesiæ Canonicus

Tiarâ redimitus

meritorum obtinuit coronam.

Tandem

Cùm secundas DEO Omnipotenti litavit Primitias,

femet obtulit in amoris holocaustum,

&

Myſta Jubilatus

Ad júbila abiit Regni Cœlestis.

Sta etiamnum ! Sanctô quidem veneratura
ſilentio genuinæ eſtypon virtutis ; laudes tamen tantilla con-
cluſas Illiade Parthenio inſertura Catalogo. Quieſcit ſub MA-
RIANÆ dilectionis umbra, Reverendiſſimus, Doctiſſimus,

ac

ac Præcellens Dominus MATTHÆUS SCHMIDT, AA. LL.
& Philosophiæ Magister, SS. Theologiæ Baccalaureus Forma-
tus, Sac: Cæs: Reg: ac Cathol: Maj: Capellanus Aulicus, Rei-
chenbergenfium Curatus.

FRUSTRÀ laudatur,
Cujus virtus supra laudem est,
Quam in Viro non hospitam
Sed jugiter omnes mirabantur fuisse domesticam.
Divino animatus spiritu
Vitam dedit Virtutibus:
vixerunt per illum singulæ,
vixit ille per singulas
Mutuô spiritûs animantis adjumentô.
Per eas
Meta honori factus,
primùm eas donavit æternitati,
tum quoque posterorum imitationi.
Prudentia, Sapientia,
Morum Comitatus, Amica Consuetudo,
summos apud, & imos
Suavitatem à se sparsit Individuam;
Ità Christi Bonus Odor
latere non potuit,
quem tot ornamenta diffundere in publicum.
Catholicæ Majestatis Capellanus Aulicus
Dum soli sibi non patebat,
oculis patebat omnium,
ut Germanum Orthodoxæ vitæ Prototypum,
Verus Ovium Pastor
facundus ingeniô, fœcundus eloquiô,
Potens in verbo, & opere
Aliena extirpavit vitia
suæ vitæ exemplis.

Opes præmisit per manus pauperum,
In quos prodigus videri poterat, nisi charitati aliter visum fuisset.

Egere voluit,
ut consuleret egenis,
per quos Telluris spolia in cœleste transtulit gazophylacium,
Et quidquid fortuna eripere potuit,
lucrum fecit virtutis.

Verè Matthæus,
Qui Uni DEO in Pauperibus omnia foenerans
Ipsam DEUM sibi fecit debitorem,
Moriens tandem

Quod residuum erat: pijs addixit causis
Etiam Congregationis Nostræ Munificus Benefactor.

Ità
Parthenij cætus memor
Sabbatina luce, MARIANA nimirum
Requiem adiit sempiternam.

Argenteo jam posthumum laudis encomium,
annota charactere, cum Candidæ virtutis Gloria tabulis est in-
aranda. Requiescit sub Virginea MARIE Umbra Candi-
dus Olor Admodum Reverendus, Religiosus, ac Venerabilis Pa-
ter LUDOVICUS SKURBA, Sacri, Candidissimi, ac
Exempti Canonici Ordinis Præmonstrat: Canonicus, & Profes-
sus in Monte Sion.

COELI Lactantius
Concolorem candori Innocentiam
combibit cum lacte;
Candidus animus album dedit calculum pro Candidato,
— ut Parthenio accenseretur Liliato
Candidissimi Ordinis Præmonstratensis Professor.
In Liliorum consortio
Candore argenteum virtuti dedit pretium;

Aurea Charitate CHRISTO junctus;

Paradoxum fecit:

Aureane fuerit catena, an argentea,

Amorhe magis, an Candor

Qui Eum Theandro catenavit.

Annis 40. Oeconomus

Inter Lilia Convallia, & campi Flores

Divinum Campi Florem prætulit omnibus,

Cujus exemplò diffudit odorem virtutis,

Vice gemina illudit pesti;

Pestis nimirum Ei nocere non potuit,

E cujus animò nivea Puritas omnem labis eliminavit pestem.

Niveam innocentiam traduxit in mores,

transfudit in affectus,

in omnem vitam derivavit;

Candidior nive, nitidior lacte

Nazaræus

Cum JESU Nazaræo arduas emensus vias

Veneris die,

ut prædixit,

Ad limen venit æternitatis

Agni in montem Sion stantis

Aucturus Comitatum.

Nunc ocyus exterge oculos, renovabis lachrymas Viator!

Magnum sidus siccâ pupillâ spectari nequit:

Cujus ad ortum si gavissus es, tecum gaudeo;

ad occasum an flebis, an lætare? nescio.

Hoc scio: si veteris creptum desceas, si vœ Cœlis insertū gaudeas;

utriusque tibi materiem præbet, & documentum:

Nam qui jussu vivendi iconismum populo mortis obnubilavit;

bene moriendi speculum in semetipso accendit;

Quô tibi, & posteris in exemplum irradiaret

Illustrissimus, ac Excellentissimus D.D. WEN-
CESLAUS, NORBERTUS, OCTAVIANUS KINSKY, S.
R.I. Comes de Chinitz, & Tettau, Hæreditarius Dominus
in Chlumetz, Bohemico-Kamnitz, Wickleckh, Winar, Kol-
lodieg, Draschitzka, Nadiégkow, Chotzenitz, Drahobus,
Radoschin, Rattey, Prschitz, Starczowa-Lhotta, Chisfska,
Bürgstein, Kratienow, Richenburg, Rosnitz, & Aurzetiz,
Aurei Velleris Eques, Sac: Regiæq; Majest: Intimus Actualis
Conferentiarum Consiliarius, Camerarius, & in Inclyto Bohe-
miæ Regno Regiæ Aulæ Supremus, & Hæreditarius Præfectus.

Primam lucem ibidem aspexit, ubi lumina clausit,
in Principe Regni Urbe Praga.

Anno 1642. Mense Julio, die 10. Czechiaë illuxit

WENCESLAUS.

Jam de meridie ad occasum Soli properabat velocius,
Miratus Planetem Æmulum ad Leonem maturare,
Qui geminos esset Regni firmamento accensurus cardines
Sapientiæ & Pietatis Candore

NORBERTUS.

Ex hac luce ad recens natum Justitiæ Solem properavit
Infra Octavam CHRISTI Nascantis, denasci, exorsus
Humilis OCTAVIANUS.

Mox à teneris inter Musas & Virtutes ætatem divisit,
Portentum ingenij adoravit Pallas Manu vetior,
adoreis redimivit severior,

Ità Musis enutritus liberalibus facile bono publico adolevit,
Cum penè scientijs Ipse Palladium foret.

Juris - Prudentiæ Stadia Ingolstadij decurrit tam feliciter,
ut omnium animos una sui admiratione defigeret.

Alij Justiniani Genium se videre,

Alij Phœnicem Ulpiani se audire jurabant.

Limatâ Juris - Prudentiâ sublimatus in arenam descendit,

finè Præsidi congressurus

Qui Reipublicæ Præsidijs jam tunc aptus credebatur,

Sed prima objectio Censoris superciliò notabatur :

Quo Jure præter solitum, absq; Thesis Juris palmas legeret!

Solvit argumentum Comes argutissimus,

Et pro Thesis Juris Universi codices singulis obtulit,

Ut quò quisq; opponeret copiosius,

eo clareret gloriosius Disputantis ingenium.

Collectis Legum arcanis

per Provincias exteras morum legebat elegantiam,

non aliud probando, quàm quod ipsa honestas eligeret.

Regales inibi complurium Monarcharum animos

una mente complexus,

Indè revertentem, umbra Virtutis, Honor secutus est ;

Qui nè subito summa peteret Culmina,

Compedes iniecit Comes Illustrissimus

Nolens splendere in summis,

Nisi prius pro Regni emolumento radiaret in imis :

Utq; subinde saluti Patriæ Primis consuleret in Præsidijs,

Ad prima respexit fundamenta,

per annos dando vacans Consilio,

Celebratissimus Regiarum Appellationum Consiliarius.

In Indyto Appellationum Consilio ità Patriæ, ità sibi consuluit,

ut post gloriosius emensa plurium annorum curricula,

Præmissa Sacræ, Cæsareæ, Regiæq; Majest: Camerarij Dignitate,

Supremus hujus Consilij audiret Consul,

Præses Appellationum Excellentissimus.

Plus ultra !

Ad summa Nato;

quæ Suprema Regnum habuit,

præmiatrices dedere virtutes :

Supremum Regni Judicem Æquitas ;

Supremum Camerarium Industria ;

Cancellarium Regis Bohemiæ, etiam Supremum, Sapientia,

Actua-

Actualem Intimū Sac: Cæs: Regiæq; Maj: Consiliarium Fidelitas;
Hæreditarium Regiæ Aulæ Boh: Præfectum Vigilantia,
Aurei Velleris Equitem velox in exequendo Solertia,
Supremum deniq; omnium Instantiarum Directorem
celebrata per Orbem Prudentia
Regno dedit in emolumentum, Regijs mentibus dedit in
solatium.

Sanè versatus Ille in omnibus, versabat ocyssimè singula;
Quidquid aggressus, feliciter; quidquid rogatus, promptè;
Quidquid jussus, sollicitè ad amussim expediebat.

In Tribunalibus prodigium, in decisionibus oraculum,
In perplexis, ac dubijs miraculum;

Iniquis terror, æquitatis amatoribus, Cor & Anima fuit.
Tam semper æqui tenax jura dixit, justa scripsit;
Ut eadem lege, quâ diceret, vel scriberet Juris Sententiam,
damnaret, & proscriberet legum injuriam.

Unam sibi legem, heu multis difficilem! posuit:

Divitijs malle carere proprijs,
quàm vel obolò jus fraudare alienum,
Eo fine (quantum licuit) Missæ Sacrificio supplex in dies,
DEUM consulebat Judicem,
quò pactò conscientiae suæ consulere.

Justitiam è Coelo spectatricem, ut è terris adiret securus,
Audivit, quoad rexit, spectavit, quoad vixit.

Neque Adversarium mortalitatis metuit Causidicum,

Qui pro sua causa Angelos coluit Consiliarios,

Divos Coelites adscivit in Advocatos;

Religiosos, Viduas, Pupillos, & egenos pro se ditavit Oratores:

In Sanctorum splendorem, in hominum subsidium,

Auri & argenti millia, dum vixit, profundeabat,

Ut in utrorumq; cordibus morientis amor liberalius irradiaret,

Facundior Tullio claresceret Magnificentia,

Si nummi, quos indigis impertijt, formarentur in literas,

Si aedes, & aræ, quas Divis partim erexit,

par-

partim instauravit ; animarentur in Voces.
 Templum in subiecta sibi terra ferre non potuit ruinosum,
 nullum spectare indecorum :
 Ipsi Coelites suæ Gloriæ Architectum testantur,
 quod splendidius Ejus terram inhabitent.
 Quippe magnifica pietas, quidquid afflat, ædificat,
 quidquid intrat, condecorat.
 Cultor superum, Pater fuit subditorum :
 Quisquis ad Religionis statum,
 Quisquis ad Sacerdotij dignitatem postularet veniam,
 negabat nemini : quin omnes illi se Domino subiectos gaudebant :
 A quo libertate donati servi, liberalitate adjuti Clientes,
 Dominum amarent, & Patronum.
 Hoc benignitatis habent sydera,
 ut munera etiam non poscentibus impertiant.
 At, qui pro fortuna aliorum totus stetit,
 proprijs adversitatibus pressus nunquam concidit,
 In flebili infortunio risit fortunam,
 adoravit Cœli Providentiam :
 Ubique rerum suarum Dominam
 in WENCESLAO se ostendit Magnanimitas, non servam.
 Ipsæ aded calamitates felicem fecere Viri Patientiam,
 Jobi calamô dignam ;
 Dum Ejusdem stylô pressuras reprimeret suspirando :
Dominus dedit, Dominus abstulit, sit Nomen Domini benedictum.
 Quin imo Uni Divinæ intentus Voluntati ;
 Nec vitam morti, nec mortem vitæ præferebat,
 postremis præsertim vitæ annis ;
 Quibus, beatæ mortis amore incensus,
 extra Regni curas sibi, Deoque vacabat.
 Hoc millies repetitum
 in Divinam voluntatem resignati suspirium :
 Fiat Voluntas tua !
 Facta est Voluntas Numinis,

Et

Et coronata gloriôsè Vita Magni Viatoris.

Quæris : qua Corona ?

Beata mors optima Corona vitæ :

Qualem Religiosissimus quisque suo devoveret solatio,
tali occubuit Excellensissimus Comes Wenceslaus.

Angelico certè comitatu stipatus,
ab Angelorum Domina non aberravit,
Cui in terra sua Domum Lauretanam posuit,
Angelorum Æmulator :

Hos constanti pietate fidos Comites
in Domum æternitatis gradiens, invitabat,
Ut, qui vitam sapienter traductam Ducibus deferebat Cherubinis,
Mortem ardentissimo affectu adstitibus oppeteret Seraphinis,
Indè illa flagrantis animi ad solum Numen suspiria,
actuum Theologicorum incendia.

Indè Coelestis Patriæ desiderio suscitata amoris deliquia.

Summè contritum cor omnes conterebat,
ut omnium cordibus mori putaretur.

Hoc etiam laudis in Viro
mundanis curis multum antehac distento ;

Quòd extremis vitæ diebus
tam alienum à terrenis exhiberet animum,
| quasi nihil unquam de terra possedisset.

Jacebat æger erectissimò in DEUM animò,
Quimentem amplissimam mundi puncto comodavit duntaxat,
non donavit.

Cùm mors maturam Cœlo animam transcribere moraretur :

Curru vehi voluit celerrimè ,
Sicubi errabundam per Campos multis præcibus offenderet.
Compulsa tandem venit, & victa ferme erubuit,
Quòd is nihil haberet reliquum, ad quod expallesceret ;
dúmqu; telum in Corpus stupefacta vibraret,
Separatam à terrenis animam mirata obriguit :

ità furtivas libitinæ elusit insidias ,

Et

Et magnam animam DEO Servatori ter Maximo reddidit.

Quæris etiamnum: quantus fuerit? brevi epitomè accipe:

Magnum honores, Majorem præclaræ Dotes,

Maximum Sancta mors ostendit.

Luges ô Viator!

Quodd Sydus tam Illustre jam lucere non videas?

Gaude, quodd in Illo tam illustre moriendi speculum videris;

Et dum Ei lucem precaris felicissimam;

Sic luce, ut sic occumbas.

Eja manes Parthenij sub umbra MARIANÆ dilectionis
tutè quiescentes, feliciori vitæ in æternos hodie procurrite am-
plexus. Oratio mea Vestræ tacita applaudit felicitati, quodd Tan-
tæ Advocatæ eloquentiâ, subarrhatû vetiti fructûs eduliô, annul-
latum sit connubium, quoddque insertus digito, prima in Vir-
ginis Clientes inauguratione, annulus arrha vitæ est, cujus fi-
gura amplexus quidam est æternitatis, gemma amor, cor-
rumpi nescius. Corona capiti inserta, immortalis vere viren-
tibus contexta fertis, perennitatis pronuba. Ite jam felices

Umbre, & Viventium Matri brachia individuo complexu
inneſcite, quâ Advocatâ licuit vobis ad Agni nuptias introire.

Tu verò Alma Virginis Annunciatæ Sodalitas, doloris pone

catastrophen, lugubri gemitu abſtine dum Eos, qui viſi

sunt mori oculis inſipientium, Morte deluſa,

vivere.

D I X I.